

5782 Ha'azinoe (Haftara) - Danken en Vragen

Er staan twee sjirjem, liederen in de Tora die we in totaal drie keer per jaar laajnen.

De Sjirat Hajam, het lied van Mosjé en het volk na de tocht door de zee, horen we twee maal per jaar: op sjabbat sjira en op de zevende dag Pésach.

De Sjirat Ha'azinoe, het lied dat we vandaag horen, dat Mosjé aan het einde van zijn leven zingt.

Dat die twee teksten liederen zijn, kunnen we zien aan de bijzondere manier dat de woorden in de Sefer Tora staan. De Sjirat hajam als een muur en de Sjirat H'azinoe in twee kolommen.

De haftorot van deze momenten is ook één van de twee liederen die in Ne'wi'im staan: Sjirat Deworah en Sjirat David.

Sjirat Deworah, gezongen door deze profetessee na de overwinning op Sisera (zie: Sjoftim 4-5) lezen we op de sjabbat Sjira.

Sjirat David, het lied dat David zingt aan het einde van zijn leven - als hij zijn leven overdenkt - horen we zowel op de zevende dag Pésach als vandaag, parasjat Ha'azinoe (*mits die tussen Jom Kippoer en Soekot in valt*).

En de keuze voor juist deze combinaties is - op het eerste oog - heel goed uit te leggen,

Sjirat Hajam en Sjirat Deworah zijn liederen over één gelukmakend moment. Terwijl Sjirat Ha'azinoe en Sjirat David liederen zijn die een heel leven overzien.

Alleen: waarom dan op de zevende dag Pesach - Sjirat Hajam - niet ook voor Sjirat Deworah gekozen?

Sjirat David, de haftara van vandaag en van de zevende dag Pésach staat in Newi'im. Maar ook in Tehilim. Waarom ?

David dankt en bidt. Hij dankt voor alles wat Hasjem voor hem heeft gedaan. Maar dawwent dat dat zal leiden tot meer. Tot een toekomst voor zijn volk, waar hij geen deel aan kan hebben maar wel een deel van wil zijn. David Melech Jisrael Chai Wekajam. David, de koning van Israel, leeft en bestaat. De een - de dank - staat in Newi'im, de ander in Tehilim.

De laatste pasoeek van de mizmor en de perek is bekend: Magdil/migdol jesjoe'ot malko... vertaald:

"Hij die steeds groter maakt/ De grote hulp van de reddingen van Zijn koning, en Hij die chesed doet met Zijn gezalfde, voor David en zijn kinderen, voor altijd!"

In Tehilim staat 'magdil - een werkwoord. Omdat de hulp steeds zal blijven groeien. In Newi'im staat 'migdol' een zelfstandig naamwoord ((Ibn Ezra h.l.) 'De Toren van de Hulp' omdat dit een observatie in het moment is.

Ook in Sjirat Hajam vinden onze chachamim beide aspecten.

Het is de dank van het moment (Tegenover Sjirat Deworah = parasjat besjalach, sjabbat Sjira) en het is de hoop voor een prachtige toekomst (*וְאֵלֵי וְאֶנְוֶהוּ* wordt vertaald: en ik zal Hem een tempel bouwen!) en daarom Sjirat David op de zevende Pésach.

Ha'azinoe is een lied vol met hoop voor de toekomst... vandaar de keuze voor deze haftara.

Iedere keer dat we bensjen en we de keuze tussen *magdil* en *migdol* maken, kunnen we stil staan bij deze twee kanten van deze pasoeek en Hasjem dan eens danken en dan weer vragen om alle hulp die Hij steeds weer geeft aan zijn volk.